

[Korsgaard.]

ten vil lide gennem Afskrivningerne, højst sandsynligt vil blive meget mindre. Altsaa i mange Henseender en finansielt set betydningsfuld Forandring i den bestaaende Skat- telov.

Udbytteskatten, som er en Kuponskat, er ogsaa i høj Grad af principiel Natur og er et Problem, som aldrig har været drøftet i Skattekommissionen. Jeg forstaar ikke hel- ler, at man paa dette Omraade kan gaa ind paa en saadan principiel Ændring.

Spørgsmaalet om, hvorledes Anlægs- papirers Salg skal behandles, er ogsaa rent principielt en betydningsfuld Forandring. Jeg forstaar i og for sig ikke Begrundelsen derfor. Hvorfor vil man absolut tvinge en Mand til at beholde en Aktie, som han nu engang har faaet, naar han synes, at nu er Tiden kommet til at sælge den med en rimelig Fordel? Hvilken Interesse har da Sta- ten i at forhindre det? Hvilken Ret har man til at sige: Hvis du beholder Aktien, skal du ikke betale mere i Skat, men hvis du sælger den, saa skal du? Saa skal For- skellen mellem Kursværdien den 31. August og den Dag, Salget finder Sted, betragtes som Indkomst.

Det forekommer mig, som sagt, at der er en Række saadanne Ting, og det, jeg har nævnt, er langt fra alt det nye af principiel Natur, der indføres i dette Lovforslag. Det kan ved Omtalen af det andet Lovforslag behandles mere i Enkeltheder, men rent principielt maa jeg hævde og gentage, at det er urimeligt i en midlertidig Lov paa en lang Række betydningsfulde Omraader at indføre saadanne Forandringer, som det sker her.

Jeg skal derefter gaa over til mere i Enkeltheder at tale om Forslaget til Lov om overordentlig Indkomst- og Formueskat til Staten.

Det første Afsnit, § 2, vedrører den personlige Indkomsts Beskatning. Der maa man uvilkaarligt spørge sig selv: Hvad er overhovedet Meningen med en Indkomst- skat? Enhver vil svare, at det er at faa Penge, og for saa vidt kan jeg ogsaa slutte mig til det. Men kan der ikke — navnlig i denne Situation — være ogsaa en anden Mening med det at udskrive Indkomstskat? Den nemlig derigennem at formindske For- bruget? Jeg mener det, og jeg maa sige, at jeg ser med Bekymring paa hele den Laden-staa-til-Situation, som Danmark efter mine Begreber befinder sig i i Øjeblikket økonomisk set. De fleste tror — det kan være, det ikke gaar i Opfyldelse, og saa for- andrer Billedet sig —, at Landet som en

Helhed vil blive fattigere. Men hver enkelt siger: Jeg vil leve, som jeg har levet før. Kan dette opretholdes? Jeg synes, det er fuldkommen utænkeligt, at det kan opret- holdes. Det strider mod al sund Sans, at Landet som en Helhed bliver fattigere, men hver enkelt Borger kan opretholde sin Levestandard.

Ud fra denne Betragtning synes det mig nødvendigt at indskrænke sig, og det gælder ikke alene de store, men ogsaa de mindre. Det synes mig naturligt at stille det Spørgsmaal, om det ikke er naturligt at bruge Skatten som et Middel her. Vil det i hvert Fald ikke være naturligt i de Udgiftsberegninger, man foretager, i den nærmere Fremtid at undtage Skatten? Jeg begriber ikke, hvor man ellers glider hen.

Som det nu er og er vedtaget for nylig, ved jeg ikke bedre, end at Arbejds- givernes og Arbejdernes Overenskomst er af den Art, at Merudgiften dækkes ganske rolig af en Lønstigning, og Lønstigningen fremkalder Merudgift, og Merudgiften dæk- kes derefter af Lønstigning o. s. v. Her maa dog vist i nogen Grad skrives ind, og der vil det for mig være naturligt at spørge, om man ikke i nogen Grad kan benytte Skatten paa dette Omraade; og det vil efter min Mening atter sige, at man vistnok allerede gennem dette Forslag er naaet til det, som en direkte Beskatning efter pro- gressiv Skala overhovedet kan bære med Rimelighed, hvis ikke Samfundet som Helhed paa anden Maade skal lide Skade derved.

I øvrigt betyder de Sats, som er foreslaaet, over 100 pCt. Forhøjelse af den direkte Beskatning for de mindre Indtægter, en meget mindre væsentlig Forhøjelse pro- centvis for de meget store Indkomster og især en meget væsentlig formindsket Beskatning forholdsvis af de store Indkomster, hvis vi fradrager de Beløb, som de store Indkomster i de sidste 2—3 Aar har betalt i Skat i Kraft af særlige Love.

Nu tror jeg ingenlunde, at Regeringen gør dette for at være behagelig over for de store Skatteydere, for det kan aldrig være et godt Agitationsgrundlag at have været god mod de store Skatteydere; det giver ikke mange Stemmer. Men naar man ikke des mindre har gjort det saa- ledes, nærer jeg ingen Tvivl om, at det er, fordi selv en socialdemokratisk Finans- minister kan begribe, at der kommer et Punkt, hvor det ikke betaler sig for Sam- fundet at forhøje Skatten yderligere, og det Punkt maa jeg formode er naaet her- igennem. Derfor maa jeg antage, at naar det kommer til Stykket, vil Finansmini-